

भूतो यथा—‘चिन्तामिः स्तिमितम्—’ इत्यादि (१७८ पृ.)
शापाद्यथा—‘तां जानीयाः—’ इत्यादि (१२३ पृ.) संभ्रमो दिव्य-
मानुषनिर्घातोत्पातादिजः । यथा—विक्रमोर्वश्यामुर्वशीपुरूरवसोः ।

अत्र पूर्वरगोक्तानामभिलाषादीनामत्रोक्तानां चाङ्गासौष्ठवादीनामपि
दशानामुभयेषामप्युभयत्र संभवेऽपि चिरंतनप्रसिद्धा विविच्य प्रति-
पादनम् ।

अथ करुणविप्रलम्भः—

यूनोरेकतरस्मिन्गतवति लोकान्तरं पुनरलभ्ये ।

विमनायते यदैकस्तदा भवेत्करुणविप्रलम्भाख्यः ॥२०९॥

यथा कादम्बर्या पुण्डरीकमहाश्वेतावृत्तान्ते ।

पुनरलभ्ये शरीरान्तरेण वा लभ्ये तु करुणाख्य एव रसः ।

अत्यन्तसखित्वमित्यत्र पृथक् प्रियसखित्वोपादानम् । प्रियतमगमने गन्तुमारब्धा
चल्यादयः सख्योचितं कर्म कुर्वन्ति । त्वमपि प्रियस्य सुहृद्भवसीति तत्रापि गमनं
न्याय्यमित्याह—गन्तव्ये सतीति । अत्रेयमुक्तिरनुभावः । अश्रुपातहृत्तापव्यङ्ग्यो
विवादो व्यभिचारिभावः । प्रियतम आलम्बनम् । नायिकाया रतिज्ञे सामाजिके
रसोत्पत्तिः ॥ तां जानीया इति । प्रोषितभर्तृकाया नायिकाया उदाहरणमिदम् ।
दिव्यो विद्युदुल्कादिः । मानुषो मर्त्यलोकभवो भूकम्पादिः । निर्घात इति
नाभसोपलक्षणम् । उत्पातोऽनिष्टसूचको देवकृतः प्रकृतिविपर्यासः । आदिना
उन्मादादिपरिग्रहः । उर्वशीपुरूरवसोरिति । उर्वशी हि पुरा मित्रावरुणशा-
पान्मनुष्यलोकं प्राप्य पुरूरवसो गृहे ‘यदि भवन्तं सुरतसमयातिरिक्तसमये न
पश्यामि तदा त्वामहं त्यक्ष्यामि, मम मेषद्वयं भवता रक्षणीयम्’ इति नियमं कृत्वा
स्थिता । तदनन्तरं देवैरन्धतमसे मेषद्वयमपहृतम् । तच्छ्रुत्वा पुरूरवाः ससंभ्रमेण
वस्त्रमपरिधायैव खड्गपाणिर्भेषापहर्तुः पश्चाद्भावितः । एतस्मिन्नन्तरे विद्युद्विस्त-
नग्रमवलोक्योर्वशी स्वर्गं गतेति ग्रन्थस्य वर्तुलार्थः । अत्र देवकृतमेषापहरणरूप-
दिव्योत्पातेन पुरूरवसः संभ्रमः, तेनोर्वश्या भिन्नदेशवृत्तित्वम् ॥ उभयत्र पूर्वरगो
प्रवासे च ॥ करुणविप्रलम्भमाह—यूनोरिति । विमनायते शोकव्याकुलचित्ततया
विलापं कुरुते । पुनरलभ्ये इति । रतेर्नाशाद् उत्कटशोकसंभवाच्च करुणाख्यो

१. संभ्रम इत्यादिफक्किकायां कारिकाभ्रमोन कार्यः ।

१. ग-पुस्तके तु ‘किं गतेन यदि सा न जीवति प्राणिति प्रियतमा तथापि किम् । इत्युदीन-
वसमेषमात्मिकां न प्रयाति पथिकः संमन्दिरम् ॥’ इत्यादाहरणम्. २. ‘संभ्रमः—’ इत्यादिः ‘वलो-
द्वन्तः प्राप्नो नाकि ग-पुस्तके. ३. ‘अत्र—’ इत्यादि फक्किका ग-पुस्तके ‘सरदश्या इह ॥ २०९ ॥’
इति श्लोकद्वये संसृते. ४. ‘विप्रलम्भः’ इति क-ग-पुस्तकयोर्नास्ति.